

SOCIAL MENTALITY AND RESEARCHER THINKERS JOURNAL

Open Access Refereed E-Journal & Refereed & Indexed

ISSN: 2630-631X

Social Sciences Indexed

www.smartofjournal.com / editorsmartjournal@gmail.com

December 2018

Article Arrival Date: 26.11.2018 Published Date:28.12.2018 Vol 4 / Issue 14 / pp:1270-1275

GELENEKSEL VE MODERN GÜVENLİK TANIMLARINA POLİTİKANIN ETKİSİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

A STUDY ON THE IMPACT OF POLITICS ON TRADITIONAL AND MODERN SECURITY
DEFINITIONS

Dr. Haydar PEKDOĞAN

Jandarma Genel Komutanlığı, captainman79@hotmail.com, Tunceli/Türkiye

ÖZET

Sosyal bilimciler genellikle güvenlik kavramı ile ilgili çalışmalarını, geleneksel bakış açısıyla değerlendirmektedir. Ancak modern topluma geçişle birlikte pek çok paradigmanda olduğu gibi, güvenlik kavramı ve algısında da bir takım değişiklikler yaşanmıştır. Geçmişte güvenlik konusuna ve alanına giren yöntem, teknik ve olanaklar günümüzde çok farklı bir boyuta ulaşmıştır. Bunun neticesi olarak güvenlik tanımlarının da, evrensel kriterlerle yeniden incelenmesi gerekmektedir. Bu nedenle, çalışmada; güvenlik alanına etki eden farklı ve karmaşık faktörlerin doğru tespit edilerek incelenmesi amaçlanmıştır. Uluslararası ilişkilerde kabul edilen güvenlik kavramına yönelik paradigmalardan altı çizilerek, evrensel kriterlerin güvenlik anlayışında ne derece farklılaştığı ortaya konulmuştur. Çalışmada doküman tarama modeli ve göstergebilimsel analiz yöntemleri içerik analizi ile birlikte işlenmiştir. Güvenlik kavramı; uygulanan politikaların bir sonucu olarak kabul edilmesi bakımından, yeni bir bakış açısı ile ele alınmıştır. Çalışma sonuçlarına göre, politika ve güvenlik kavramları arasında güçlü bir bağın olduğu sonucuna varılmıştır. Buna ilave olarak yine çalışma sonuçları, evrensel kriterlere göre güvenlik anlayışının pragmatik ve oportünist bir biçimde ele alındığını ortaya koymaktadır.

Anahtar kelimeler: Güvenlik, politika, güvenlik görevlileri.

ABSTRACT

Social scientists generally evaluate the work related to the concept of security with a traditional perspective. On the other hand, with the transition to modern society, as in many paradigms, there have been some changes in the concept and perception of security. In the past, the methods, techniques and facilities that entered the field of security and the field have reached a very different level today. As a result of this, the security definitions must be re-examined with universal criteria. Therefore, in this study, it is aimed to examine the very complex factors affecting the security area. In this study, the paradigms related to the concept of security accepted in international relations have been underlined and it has been revealed how the universal criteria differ in security concept. In the study, document scanning model and semiotic analysis methods were processed together with content analysis. In the study, the concept of security has been considered with a new perspective in order to be accepted as a result of the policies implemented. According to the results of the study, there is a strong link between the concepts of policy and security. In addition, the results of the study show that the concept of security according to the universal criteria is considered pragmatic and opportunistic.

Key words: Security, policy, security officers.

1. GİRİŞ

Dünyadaki bütün problemler tespit edilmeye çalışılırsa, tüm dünyayı uzun süre izlemek ve detaylı şekilde sorunları kayıt altına almak gerekebilir. Ayrıca bir olayı sorun olarak tanımlamak için de genel kabul görecektir ortak kriterler belirlenmelidir. Konu 'güvenlik' kavramı olduğunda, geleneksel düşünceler ve kabuller uluslararası sistemde ilk sıralarda yer almaktadır.

Geleneksel bakış açısının en bilinen özelliği; ülkelerin 'güvenlik' politikası üretirken, kendi devletlerinin gücünün diğer devletlere göre nasıl bir seviyede olduğunu dikkate alarak bir tanımlama ya da tehdit algısı ortaya koymasındır. Aynı şekilde; müttefik bir devletin rekabet edeceği ya da düşman olarak tanımlayacağı bir devleti tamamen müttefik olduğu diğer devlete göre belirlemesi bu bakış açısının sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Gelenekçiler; düşman olarak tanımladıkları ülkelere kendi değerlerini kabul ettirmek ve kendi belirledikleri standartlara göre hareket etmelerinin en güvenli yol olduğuna ikna etmek için çaba sarf ederler. Dolayısıyla, düşman olarak tanımladıkları ülkeler dayatılan şartlarda hareket etmedikçe uluslararası güvenli ortamının oluşmadığını iddia ederek kendi çıkarlarını doğrultusunda 'güvenlik' tanımı yapıp o doğrultuda politikalar üretirler.

Geleneksel düşünceleri ve o düşüncelerden kaynaklı anlaşmazlıkları tanımlamadan, uluslararası arenada kabul göreceği yeni bir bakış açısı edinmenin pek de mümkün olmadığı kaçınılmaz bir gerçektir. Bu nedenle; güvenlik kavramının geleneksel tanımından ayrı olarak evrensel kriterlere dayalı yeni bir tanımın yapılabilmesi için, öncelikle geleneksel düşüncenin temellerini oluşturan kavramların doğru şekilde ortaya konulması gerekir. Bu çalışmada; öncelikle güvenlik kavramı üzerine yapılan farklı tanımlara yer verilmiş, ardından güvenlik kavramının geleneksel tanımı uluslararası kriterlere göre incelenmiştir.

2. GELENEKSEL BAKIŞ AÇISI VE GELENEKSEL GÜVENLİK KAVRAMI

Geleneksel kelimesi en genel anlamıyla, “gelen” kökünden türemiş olan, geçmişten günümüze aktarılan değer ve normların bütününe riayet etme şeklinde tanımlanabilir. Aslında bu noktada, geleneksel muhafazakarlık kavramıyla ayırt etmek gerekir. Muhafazakarlık, belirli bir olgu, durum, yöntem ya da düşüncenin olduğu gibi muhafaza edilmesine karşılık gelirken, geleneksel ise bilginin kümülatif ilerlemesine muhafazakarlık kadar katı bir şekilde karşı koymamaktadır. Bu nedenle geleneksel alışlagelmiş ve süregelen gibi kavramlar üzerinden tanımlamak mümkündür.

Geleneksel kavramı üzerine yapılan çalışmalar genellikle, geleneksel ile modern arasında, ya da geleneksel ile yeni arasında önemli bir ayrımın olduğunu öne sürmektedir (Özkan, 2014: 101). Bu yaklaşıma göre geleneksel, yeni ya da modern reddederek, muhafazakar bir yapı sergilemektedir. Aslında uygulamada ve günlük yaşamda geleneksel bakış açısının muhafazakar bir yöntem ile olgu ve olaylara yaklaştığı görülmektedir. Ancak her ne kadar uygulamada yapılanlar teoriye göre farklılık gösterse de, tanım ve içerik bakımından geleneksel kavramının genel teamüllere uygun hareket etmeyi, ancak bilginin ilerleyişine de karşı olmadığını ifade etmek mümkündür.

Geleneksel yaklaşım kendi içerisinde değerlendirildiğinde, geçmişten günümüze kazanılan deneyimler, tecrübe ve edimlerin korunmasının ve özellikle yöntemsel bakımdan bu değerlerin geliştirilmesinin ön planda olduğu söylenebilir. Bu yaklaşıma göre geleneksel yeniyi doğrudan reddetmemekte, sadece yeniye erişirken, geçmişin getirdiği kazanımların daha önemli olduğunu iddia etmektedir.

Güvenlik hizmetlerinde geleneksel kavramı incelendiğinde, birkaç farklı açıdan konuya yaklaşımın mümkün olduğu ifade edilebilir. Bu yaklaşımların başında, güvenliğin amacı ve işlevine göre farklılıkları gelmektedir. Güvenliğin amacı genel olarak hak ve hukukun sağlanması ve korunması anlamına geldiğinden, bunu iki türlü yapmak mümkündür. Birincisi suçun ya da güvenliği tehdit eden kavramın ortadan kaldırılması, ikincisi ise suç ya da güvenliği tehdit edebilecek durumların önceden önlenmesidir. Genel olarak tarihsel süreç içerisinde güvenlik uygulamaları değerlendirildiği zaman, birinci yaklaşımın, yani suçun doğrudan önlenmesinin daha fazla uygulamaya ve günlük yaşama yönelik olduğu söylenebilir.

Bu noktada güvenliğin geleneksel yaklaşımlarla ne şekilde tanımlanacağına bakıldığında, geçmişten günümüze gelen caydırıcılık ve güç ilkesinin ön plana çıktığı görülmektedir. Dolayısıyla güvenlik ve güvenliği tehdit eden durumlarla karşılaşıldığı takdirde kolluk kuvvetleri doğrudan bu olaylara müdahale etmekte ve güvenlik tehditlerini bertaraf etmektedir. Genel olarak geleneksel ve modern güvenlik anlayışının ayrımını yapmak güç olsa da, müdahale yöntemleri ve müdahale araçları bakımından uygulamada geleneksel ve modern farkını belirlemek mümkündür.

Suç ya da güvenliği tehdit eden olayları olmadan önce önlemek daha modern bir yaklaşım olup, özellikle son yıllarda bu alanda çalışmalar daha fazla önem kazanmaya başlamıştır. Bu noktada güvenliği tehdit eden olguların önlenmesi eğitim ya da caydırma yöntemi ile yapılabilir. İşte tam da bu noktada ya da diğer ifadeyle yöntem seçiminde, geleneksel ve modern arasında önemli farklılıkların olduğunu ifade etmek mümkündür. Modern yaklaşım caydırıcılık yönteminden ziyade eğitimi ön plana çıkarırken, geleneksel yaklaşım ise caydırıcılığın çok daha önemli olduğunu vurgulamaktadır. Dolayısıyla geleneksel ve modern güvenlik yaklaşımları arasında önleme noktasında farklılıkların giderek daha belirgin hale geldiğini ifade etmek mümkündür.

Kısaca özetlemek gerekirse; geleneksel yaklaşım ve geleneksel güvenlik anlayışının muhafazakârlık boyutundan biraz daha hafif olsa da, olgu ve kavramları modern yaklaşıma göre daha fazla muhafaza eden bir biçimde günlük yaşamda uygulamaya geçirdiği görülmektedir. Gerek yöntemsel bakımdan gerekse amaçsal bakımdan güvenlik hizmetleri söz konusu olduğunda, modern ile geleneksel arasındaki en önemli fark uygulama yöntemine ve amacına göre şekillenmektedir. Buradan hareketle geleneksel güvenlik anlayışıyla modern güvenlik anlayışı arasında kavramsal farklılıkların yanı sıra normsal farklılıkların da olduğunu ifade etmek mümkündür.

3. GÜVENLİK TANIMI VE TANIMDAN İLERİ GELEN FARKLILIKLAR

Güvenlik kavramının anlamı soğuk savaş döneminde yeniden tanımlanmıştır. Bu tanımlamada askeri güç ve devletlerarası stratejik ilişkiler en belirleyici etken olmuş ve devletlerin bekası bu kriterlerle belirlenmeye başlamıştır. Yirminci yüzyıl sonrasında bazı farklı kriterlere odaklanılsa da 11 Eylül terör saldırısı sonrası güvenlik algısı yeniden tartışılmaya başlanmıştır. Bir tarafta gelenekçiler; güvenlik araçlarının güçlendirilmesi gerektiğini savunarak, devlette ilk önceliğin güvenlik meselesi olduğunu iddia etmişlerdir. Diğer taraftan Amerika'nın terör tehdidini küresel savaşa çevirdiğini düşünen teorisyenler; dünya ülkelerinin, tüm dünyayı kapsayacak şekilde konuya yeni bakış açısı getirmesi gerektiğini savunmuşlardır (Richardson, 2006: 11).

Uluslararası güvenlik açısından ele alındığında, terörizme karşı yürütülen savaş yönteminin de problemin bir parçası olduğu kabul edilmektedir. Artan güvensizlik gerekçesiyle her devlet kendi tehdit algısını tanımlamakta ve bu tanımlamaya göre bir güvenlik politikası oluşturmaktadır. Oluşturduğu politikada geleneksel yöntemler en belirleyici kriterler olmaktadır (Bernard & Brodie, 1973: 12).

Geleneksel yöntemlerden uzaklaşıp yeni bir bakış açısı edinmede ilk cevabı bulunması gereken soru 'gezegende siyasi ve askeri çatışmaları en aza indirmek için neler yapılmalı' sorusudur. Bu soruya cevap bulmada, tüm devletler kavramsal olarak uzlaşmış ve meselenin çözümünde aktif olarak rol almış olmalıdır. İç sorunların çözümünde yenilikçi bir teorinin olması gerekir. Gerekli teknik ve stratejiler yerinde ve zamanında uygulamaya konmalıdır. Yeni bir güvenlik konsepti belirlenmesi amacıyla, akademik topluluk teşvik edilebilir ve konunun evrensel bir boyutta değerlendirilmesi sağlanabilir.

Çok yakın tarihlere kadar güvenlik bazen yüzeysel, bazense de zaman ve mekana göre farklılık göstermiştir. Örneğin Patric Morgan (1992: 466) güvenlik kavramının tanımlanmasının sağlık ya da statü kavramlarının tanımlanması gibi çok zor olduğunu söylemektedir. Bunun gibi Barry Buzan (199: 16) da güvenliğin tanımını benzer farklılıkta yapmaktadır. Güvenliğin doğası gereği herkesin aynı fikirde olduğu bir tanımın yapılmasının ne derece zor olduğundan bahsetmektedir. Bazen kendine has tanım tekliflerinde bulunurken bazen de diğer yazarların görüşlerinden esinlenerek bir tanımlama yapmaktadır. Buzan'ın seçtiği tanımlama aynı zamanda Anglo Amerikan tarzı uluslararası ilişkilerin çerçevesini belirleyen kriterlere ışık tutmuştur. Buzan bu konuya ilişkin fikirlerini, insanlarda ve devlette korkuya dayalı güvenlik kaygısını liberal gerçeklik varsayımlarıyla açıklamaktadır. Devletlerin güvenliği tesis eden asli unsurlar olduğundan bahsederek bu çerçevede mevcut prensiplerin daha da genişletilmesi gerektiğini önermektedir. Bu prensipler devletlerin stratejik önceliklerine göre belirlenir ve genişletilir (Smith, 1991:325-329).

Mevcut geleneksel güvenlik tanımının belirleyici prensipleri oldukça karmaşıktır. Morgan ve Buzan bu karmaşıklığı ortadan kaldırmaya yönelik büyük çaba sarf etmişlerdir. Morgan tarafından doğru olmayan tanımlar, Buzan tarafından da gereksiz güvenlik tanımları belirlenmiştir.

Birey için bir güvenlik tanımı yapmak devletler için yapılacak güvenlik tanımından biraz daha kolaydır. Çünkü bireysel olarak baskı, korku ya da belirsizlik yaşayan kişiler; bu tanımlamayı kendi buldukları şartları dikkate alarak yapacak ve böyle kabul edecektir. Herhangi bir belirsizlik ya da baskıya yönelik tecrübesi olmayan kişi ise çevreden edindiği izlenimlere göre belirlediği tanımlamanın geçerliliğini iddia edecektir. Sonuçta hayatı anlamlı kılmak ve yaşanacak değerde

görme eğiliminde olan insan, yaşadığı hayatı güvenli bir şekilde sürdürmek istemektedir. Bu güvenliği tesis etmek için de kavramı anlaşılır bir şekilde tanımlamaya çalışmaktadır. Durum birey için böyle basit şekilde açıklanırken devletlerin yaptığı tanımlamalar daha karmaşık ve çok boyutludur (Buzan, 1991: 7).

Güvenliğin kapsamı, anlamı ve sınırları tartışılabilir kavramlardır. Örneğin; uluslararası ilişkilerde denize kıyısı olan devletlerin güvenlik algısıyla, sadece kara sınırları olan devletlerin güvenlik algısı farklılık gösterebilir. Aynı şekilde soğuk iklim kuşağında bulunan bir devletle, sıcak iklim kuşağında bulunan devletin güvenlik konusundaki öncelikleri farklı olacaktır (McSweeney, 1999:8 3-84).

McSweeney devleti tartışılabilir bir kavram olarak görmektedir. Dolayısıyla devleti oluşturan unsurların ya da devletin bütününe ele alınarak belirlenecek farklı güvenlik kriterlerinin ayrı ayrı değerlendirilmesi gerektiğini ileri sürmektedir. Devletin gerçekten bir güvenlik tanımına ne derece ihtiyaç duyduğunu sorgularken bireysel güvenliği tesis edilmiş bir toplumun içinde yaşadığı devletin de doğal olarak güvenli bir devlet olacağını dile getirmektedir.

Diğer taraftan Buzan devleti tartışılabilir bir kavram olarak görmemektedir. Devleti bir disiplin içinde tanımlamak gerektiğini savunmaktadır. Bireyden ayrı olarak devletin güvenlik gereksinimleri olduğundan ve birey güvenliği için gerekli olmayan bir kriterin devlet güvenliği söz konusu olduğunda önem arz eden bir noktada olabileceğinden bahsetmektedir. Bu noktada; Buzanın devlet güvenliği tanımını yaparken, devleti oluşturan organların yapısal ve kurumsal güvenliğini dikkate aldığı söylenebilir. Çünkü devleti oluşturan belirli organların güvenliğinden bahsederken, gelişen ve değişen dünyada modern bir yapıya dönüşmesi gereken devletin güvenlik adı altında alınan tedbirler sebebiyle zorluklarla karşılaşacağı düşünülebilir.

Güvenlik tanımı için sözlüğe baktığımızda tereddütlerin olduğunu anlamak mümkündür. Eğer bu tanımlamaları bileşenlerine göre ayırarak olursak referans bir kavram üzerinden, potansiyel ya da gerçek tehlike algısının acıyı ve belirsizliği önlemeye yönelik unsurların bir araya gelmesinden oluştuğunu göreceğiz. Kavramı daha kapsamlı ortaya koymak için mutlaka daha fazla soru sormak zorundayız. Hangi kavramın, neye göre ve hangi tehditlere öncelik verilerek referans alındığı belirlenmelidir. Bu açıdan bakıldığında temel soru güvenlik tanımının nasıl yapıldığı değil, bu tanım yapılırken kullanılan kavramların neye göre ya da kimlere göre seçildiğidir.

Güvenlik kavramı, konsept olarak bir problem değildir. Ancak bu kavramın devletlerin çıkarlarına ya da güçlerine göre siyasallaşması, belli bir grubun ya da devletin politikaları doğrultusunda tekelleşmesi, üzerinde durulması gereken en önemli problemlerden birisidir. Bilindiği üzere her canlı kendini koruma güdüsü ile hareket etmektedir. Devletlerde insanların hayat verdiği canlı yapılar olduğuna göre; güvenlik algısı, belki de gelişimden kaynaklı bir değişime ayak diremenin en bilinen gerekçesi olarak karşımıza çıkacak bir kavram olacaktır.

Belirsizlik; hayatın, korku ve zamana yayılmış kaygı ile yaşanması demektir. Burada kastedilen korku, mevcut bir tehditten veya daha önce tecrübe edilmiş olaylardan kaynaklanıyor olabilir. Tehditler zaman içinde etkisini ya da şiddetini değiştirebilir. Aynı şekilde tehdit devam ederken tehdidi algılayan birey ya da devlet zaman içinde önleyici tedbirler almış olabilir. Önemli olan değişen bu duruma rağmen özellikle bireyin korkuya dayalı davranışlarının değişip değişmediğidir (Bal,1988:533-534). Belirsizlik ne kadar yüksek düzeyde olursa algılanan tehdidin yaşamdaki belirleyiciliği de o derece etkin olabilmektedir. Belirsizlik hissini yaşayan birey ya da toplum, güvenlik konusunda çok daha hassas olabilmekte ve herhangi bir tehdit algısında yaşam tarzlarını komple değiştirebilmektedirler. Örneğin bu durum Bosna Hersek'te yirminci yüzyılda yaşanmıştır. Savaşın ortamın güvenli olduğu iddia edilse de, toplum korku ve endişelerinden halen kurtulamamıştır. EUFOR (European Union Forces) adı altında barış ortamını gözlemleyen bir birim kurulmuş, ancak belirli bir tehdidin varlığı tespit edilememiş olmasına rağmen; büyük oranda Boşnak halk tehdidin devam ettiğini dile getirmiştir. Yapılan gözlemlerde korkunun her yerde hissedildiği belirlenmiştir (Furedi,2005:117).

Birey, devlet veya herhangi bir grup savaş ortamı içinde yaşıyorsa ya da savaş tehdidini çok yakından hissediyorsa hayatta kalma çabası yaşamın en büyük gayesi haline gelmektedir. Diğer yaşam için gereken tüm sosyal ve kültürel aktiviteler bütün önemini kaybedebilmektedir. Şiddet her alanda en ön plana çıkmaktadır. Herkes her şeye karşı direnç geliştirmekte ve tüm sosyal alanlar savaş ortamına dönüştürülmektedir. Tek amacı hayatta kalmak olan insanlar; savaş sonrasında kendilerini güvende hissetmeye başladıkça tekrardan geleceğiyle ilgili hayaller kurmaya ve planlar yapmaya başlayacaktır. Güvenlik üzerine yapılan çalışmalarda; bireyin sağ kalmasıyla, güvenli bir şekilde yaşamasının yakın anlamlarda kullanılması en temel sorunlardan biridir. Yani durum çok daha net ayırt edilmeli; sağ kalmakla, sağ kalanın yeterli yaşam koşulları içinde hayatına devam edebilmesinin eş anlamlı olarak kullanılmaması gerekmektedir.

4. MUTLAK GÜVENLİK VE POLİTİKA İLİŞKİSİ

Güvenlik; her daim yere, zamana, kişiye göre farklılıklar gösteren göreceli bir kavram olmuştur. Aynı fiziki şartlarda her bireyin kendini güvende hissetme durumu farklı olabileceği gibi, farklı kıtalardaki devletlerin güvenlik tanımları benzerlik gösterebilmektedir. Mutlak güvenlik bir hayaldir ya da belki de bir kâbustur. Tersine; hayatta kalma temel içgüdüleriyle birlikte düşünüldüğünde, mutlak güvensizlikten söz etmek çok daha isabetli olacaktır. Nesnel ve öznel tehditler farklılıklar gösterebilmekte ve bazıları gerçek tehdit olmasalar bile güvensizlik hissettirebilmektedir. Bu kişiler kadar devletler için de geçerlidir (McCWire,1987: 10). Dolayısıyla mutlak güvenlik kavramı teorik tanımlamalardan farklı olarak uygulamada, çıkarları korunan tarafça anlam kazanmaktadır.

Mutlak güvenlik ile politika ilişkisi bu çerçevede incelendiğinde, politikanın aslında mutlak güvenlik tanımını geçersiz kıldığını, güvenlik kavramındaki mutlak anlamının yitirilmesinin politika sebebiyle olduğunu ifade etmek mümkündür. Bu noktada, politika kavramının süreçsel uzamına da bakmak gerekir.

Orhan (2015: 607) çalışmasında, politika kavramının Türkçe çevirilerinin, kavramın esas anlamını vermede yetersiz olduğunu ifade etmektedir. Yazara göre politika demokrasinin hukuk ile sınırlandığı bir siyasal rejim türünü ifade etmektedir. Ancak Türkçe diline çeviride politika birden fazla anlama gelmekte olup, olumsuz anlamı da ifade etmektedir. Özdemir (2014: 107) ise çalışmasında, aslında politikaya ilişkin Aristoteles ile İbn Haldun'un görüşlerinin birbirine benzer olduğunu, İslam toplumlarında da, politikanın aslında genel tanımıyla demokratik hukuk sistemini ifade ettiğini aktarmıştır. Ancak Mızrak ve Temiz (2009: 77-78) hukukun tanımının oldukça geniş bir çerçevede ele alındığını ve bundan ötürü, hukuk tanımının toplumlara göre farklılık gösterdiğini ifade etmektedir.

Sonuç itibarıyla politika ister demokrasi ve hukuk sistemini içeren bir yönetim biçimi olarak isimlendirilsin, isterse olumsuz anlam yüklenerek değerlendirilsin, pragmatik ve faydacı bir yapıya sahiptir. Bundan ötürü farklı toplumlarda ya da toplum içerisinde farklı statüdeki kişiler tarafından değerlendirilme şekli aynı olmamaktadır. Güvenliğin insan oğlunun en temel motivasyon gereksinimlerinden birisi olduğu ve politikanın daha çok ihtiyaçlar üzerinden kurulduğu varsayımı üzerinden gidildiğinde, aslında mutlak güvenlik kavramının kesin bir tanımını yapmanın mümkün olmadığını, zira politika ve politik söylemlerin güvenlik algısını faydacı, hatta çoğunlukla oportünist bir biçimde ele aldıklarını ifade etmek mümkündür.

5. SONUÇ

Çalışmada, güvenlik sorunlarının güvenlikten ayrılan yönlerinin genişletilmesi ve derinleştirilmesi ihtiyacının önemi tartışılmıştır. Sosyal, politik ve ekonomik hayatta yer alan özel yapıların oluşturulmasında ve sürdürülebilmesinde ideolojilerin, kurumların, söylemlerin ve fikirlerin sürekli olarak sorgulanmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu düşünceye ek olarak, güvenlik sözcüğünün anlamının ve insan doğası hakkındaki teorilerin, rasyonelliğe, statükonun önemine, milliyetçilik, ataerkillik, kapitalizme ilişkin sorunların insanlık çerçevesi içerisinde sorgulanmasına da ihtiyaç duyulmaktadır. Güvenlik ve gerçek insanlar, gerçek yerler arasındaki bağlantının önemi,

McSweeney'nin söylediği "bireylerin eylemleri tarihsel koşullar içerisinde yerini alır" önermesinde ortaya çıkmaktadır.

Evrensel güvenliğin sürdürülmesine yönelik olarak taktik ve stratejik aktivitelerin başlatılması ve geliştirilmesi bu sürecin ilk aşamasıdır. Bu çalışmalar farklı referanslardan ve bireyselden evrensele doğru yönelen farklı seviyelerdeki güvenlik araştırmalarını kapsamalıdır. Anahtar soru "Güvenlik, kimin için güvenlik?" olmalıdır. Hangi tehditlere karşı ve nasıl üstesinden gelinmelidir? Açık ve net olarak bu soruların cevapları, karar vericiler ve taraflara göre farklılık gösterecektir. Güvenliğin teşkil edilmesinde tüm insanlığa ve bazı bölümlerine yönelik siyasetin operasyonel boyutunu anlamak kritik önem arz etmektedir. Bu çalışmada geliştirilen yaklaşımdaki bütüncül bakış, eyleme dönüşmüş siyasal fikirlerin pratikte ve politik bakış açısında birbirlerine uyum sağlamasıdır. Böylece, güvenlik çalışmaları alanında yer alan aktörlerin siyaset oluşturması mümkündür. Örneğin, geleneksel sosyal bilimler alanındaki çalışmalarda, siyaseti ve duygusal vakaları akademik deneylerle birbirinden ayrı tutmak imkansızdır. Bununla birlikte bahsedilen çalışmalarda objektif olabilmek neredeyse imkansızdır ve her genel çalışmanın belirli bir dereceye kadar kesinlik arz etmediği kabul edilmelidir. Güvenlik teorisi siyasetin çalışma alanı içerisinde yer almalı ancak abartılı siyasal ve sosyal değer tanımlarının (milliyetçilik, rasyonalizm) içerisinde bulunmamalıdır. Yukarıda belirtilen bu yön geleneksel güvenlik çalışmalarının tamamında bir aykırılık olarak göze çarpmaktadır. Benzer şekilde, Reinhold Niebuhr (Smith, 1986) gibi kayda değer realistlerin çalışmalarında görüleceği gibi, din kavramının bu fikirlerden ayrı tutulmaması gerekir. Güvenlik kavramı sürekli sorgulanmalıdır. Bu sorgulama akademik alandaki çalışmaların siyasal partilerin hareketleri ile eş anlamlı hale gelmesi anlamına gelmemektedir, araştırmacı çalışmasında yer alan bütün değerler ve bütün veriler konusunda açık ve net olmalıdır. Son olarak, var olan tarihsel koşulların dikkate alınmaması durumunda nötr bir siyasi ya da politik analiz yapılmasının imkânsız olduğu düşünülebilir.

KAYNAKÇA.

- Ball, T. (1988). *Transforming Political Discourse*. Oxford: Blackwell.
- Buzan, B. (1991). *People, States and Fear: An Agenda for International Security Studies in the Post-ColdWar Era*. London: Harvester Wheatsheaf.
- Furedi, F. (2005). *Culture of Fear*. London: Continuum.
- Gray, C. S. (2006). *Another Bloody Century*. Future War. London: Phoenix.
- Hollis, M., Smith, S. (1991). "Beware Gurus: Structure and Action in International Relations". *Review of International Studies*, 17(4), 393.-410.
- McGwire, M. K. (1987). *Military Objectives in Soviet Foreign Policy*. Washington D.C.:Brookings.
- McSweeney, B. (1999). *Security, Identity and Interests. A Sociology of International Relations*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Mızrak, D. ve Temiz, Ö. (2009). "Hukuk ve Politika Türkiye'de Yaşanan Olağanüstü Dönemlerin Edebiyat Eserleri Işığında İncelenmesi". *Ankara Barosu Dergisi*, 67(2), 77-97.
- Orhan, Ö. (2014). "Aristoteles'te Siyasal Yönetim Kavramı ve Politika' Nın Türkçe Çevirilerinin Bir Eleştirisi". *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*, 70(3), 607-653.
- Özdemir, M. (2014). "Eflatun ve Aristoteles'İN Politikaya Dair Görüşleri Açısından İbn Haldûn'Un Mukaddime Metni". *Mütefekkir*, 1(29), 107-121.
- Özkan, D. (2014). "Kültürel Bir Gösterge Olarak Gelenek ve Modernlik İkilemi: "Sıla" Televizyon Dizisi Örneği". *Sosyal Bilimler Dergisi*, 16(1), 101-128.
- Richardson, L. (2006). *What Terrorists Want*. Understanding the Terrorist Threat. London: John Murray.
- Walker, R. B. J. (1997). *The Subject of Security*. /U: Krause, K., Williams, M. C. (ured.) (1997). *Critical Security Studies. Concepts and Cases*. Minneapolis: University of Minnesota Press.